

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/253/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

13/2012. (I. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. május 10-én előterjesztett panaszát a 2012. január 11-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint egyrészt a panasz elkésett, másrészt a Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2010. február 6-án, illetve április 23-án foganatosított rendőri intézkedések miatt 2011. május 10-én postai úton terjesztette elő panaszát, amit 2011. augusztus 11-én kiegészített.

I.

1) A panaszbeadvány szerint 2010. február 6-án 11 óra 30 perc és 12 óra közötti időben a panaszos felhívta a Ny. Rendőrkapitányságot, mert a házában levő közös kapubejárónál megálló gépkocsi (ami egyébként is rendszeresen ott parkol) akadályozta a panaszos közlekedését. A kapubejárón látható a mozgáskorlátozott személy közlekedését jelző tábla, mivel a panaszos erősen mozgáskorlátozott. Éppen az előző nap jött ki a kórházból, és a lakásában tartózkodott, ezért nem tudja, hogy a bejelentése miatt kikerkezett rendőrök intézkedtek-e a gépkocsi tulajdonosával szemben.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos előadta, hogy a kérdéses gépkocsi tulajdonosának is – bár nem ott lakik – van a házban tulajdoni része, és közte és a panaszos között többször volt már nézeteltérés. Állítása szerint a gépkocsi tulajdonosa „beszabályozza”, hogy a panaszoshoz kik járhatnak. (A panaszos ezzel összefüggésben előadta, hogy az adoptált fia, a menyé és az unokái – akik félig cigány származásúak – szokták meglátogatni, ezért az említett gépkocsi tulajdonosa megjegyzéseket szokott tenni.)

A helyszínre kiérkezett rendőrök nem tartották szabálytalanul parkolónak a kérdéses gépkocsit. Az egyik rendőr viszont megjelent a panaszos lakásán, és „számon kérte”, hogy miért hívta ki őket, mivel a gépkocsi tulajdonosáé a kapu, az udvar, az ott levő garázs, ezért a jármű ott szabályosan parkol. A panaszos nem értett egyet ezzel a magyarázattal, ami miatt vita alakult ki közte és a másik háztulajdonos (a gépkocsi tulajdonosa) között, majd „rendőrségi” és „bírósi ügy” lett belőle, amiben végül a panaszoszt marasztalták el. A kérdés azonban továbbra sem rendeződött, és a ház másik tulajdonosa újra és újra provokálja a panaszoszt.

A 2010 februárjában történt rendőri intézkedés részleteivel összefüggő iratok másolatát később megkapta a panaszos, amelyek között szerepelt egy parancsnoki jellemzés, ami azt tartalmazza, hogy az egyik rendőrrel szemben – akit állítólag a panaszos megvert a lakásban – már négy ízben indult fegyelmi eljárás. A panaszos állítása szerint azonban nem igaz, hogy megverte a rendőrt.

2) A panaszos továbbá előadta, hogy 2011. április 23-án 13 óra körül házának teraszán tartózkodott, amikor is arra lett figyelmes, hogy valaki járkál az udvaron. A panaszos kérte a férjét, hogy nézzen utána, ki van kint. Kiderült, hogy a ház egyik tulajdonosának (a házban működő üzlet résztulajdonosának) fia volt az, aki egy motort tolt ki az ún. rácsos helyiségből, amiből a panaszos arra következtetett, hogy ki fog menni a kapun. A panaszos és férje egy kutyát tart az udvaron, ami az adott időpontban nem volt megkötve. A panaszos szólt a férfinak, hogy addig ne menjen ki az utcára, amíg nem kötik meg a kutyát, nehogy kiszökjön az utcára. A férfi azonban ezzel nem törődött, kinyitotta a kaput, a kutya pedig kiszaladt az utcára. Emiatt a panaszos és a férfi között vita alakult ki. A férfi kitolta a kapu elé a motort, majd visszament az udvarba. Amikor pedig újra ki akart menni az utcára, a panaszos megállt vele szemben a kapuban és közölte vele, hogy addig nem mehet ki, amíg a kutyát nem hozza vissza. Szóváltás alakult ki, amelynek vége az lett, hogy a férfi meglökte a panaszos felső testét, aki a járdára esett, a férfi elhajtott a motorral.

A panaszos férje nem látta a történést, mert a házban tartózkodott. A panaszos – akinek könyöke és térdje megsérült, nyakában levő aranylánca pedig elszakadt – magától fel tudott állni a földről. A panaszos férje időközben elment otthonról, hogy a kutyát megkeresse.

A panaszos később úgy érezte, hogy orvosi segítségre szorul, és keresni kezdte a kulcsomóját. Mivel nem találta meg, nem tudott kimenni a kapun, így felhívta a rendőrséget. A rendőrök gyorsan kiérkeztek, és a panaszos a kapun keresztül elmondta nekik a vele történeteket. A rendőrök felhívták a panaszos férjét, aki pár perc múlva megérkezett és kinyitotta a kaput. A rendőrök mentőt hívtak a panaszoshoz. A panaszos állítása szerint a rendőrök közül a nő (aki magasabb rendfokozatú volt) „mindenkit üvöltve utasított rendre”. A panaszos elismeri, hogy ő is hangos volt az idegesség, a fájdalmi és a vele történetek miatt. Mivel a rendőrnő vele is kiabált, ezért „visszaszólt neki, hogy a lakásában van, ezért vele ne kiabáljon”. A mentősök bevitték a panaszoszt a kórházba, ahol a rendőrök is megjelentek, de

nem engedték a panaszos férjének és – időközben a panaszos által küldött sms miatt megérkező – fiának, hogy a panaszost kísérik.

A kórházból a rendőrök a panaszost a lakásához vitték, ahol magához vette szemüvegét és járóbotját, mielőtt bevitték a rendőrségre a jegyzőkönyv felvétele érdekében.

A Ny. Rendőrkapitányság épületében a panaszost leültették a folyosón. Időközben megéhezett, és megszomjazott, és a gyógyszereit sem tudta bevenni. Később a panaszos fia is megérkezett a rendőrségre, és vizet hozott a panaszosnak.

Sokáig várákozott a panaszos a fiával, majd egy idő múlva a folyosón hozzájuk lépett egy erélyesen beszélő, piros pólót viselő férfi, aki rászólt a panaszos fiára, hogy „már megint mit csináltál?”. A panaszos erre megkérdezte a férfit, hogy kicsoda. Azt a választ kapta, hogy ő fogja a panaszost kihallgatni és megkérdezte, „el tudja-e mondani, amit kell?”. A panaszos közölte, hogy a fia az ő kísézője és a kérdésre úgy reagált, hogy „úgy nézek ki, mint aki nem?”

A kihallgatás során sem volt a rendőr barátságos vele, és azt mondta, hogy nagyon röviden mondja el, mi történt. A panaszos állítása szerint az őt kihallgató rendőr szinte végig sem hallgatta, és beszélni sem engedte. A panaszos azt feltételezi, hogy a fia (cigány) származása miatt viselkedett vele úgy a rendőr (a panaszos megjegyezte ugyanakkor, hogy fiának voltak már „ügyei”).

A kihallgatás közben az irodában megjelent egy másik civil ruhás rendőr is, aki sértő módon megkérdezte a panaszostól, hogy „idegbeteg-e”. A panaszos közölte, hogy – bár depressziója miatt gyógyszereket szed – normálisnak érzi magát. Átvitték egy másik irodába, ahol már „elég vontatottan” készült a jegyzőkönyv, és panaszos több helyen nem értett egyet a leírtakkal. A rendőr a panaszos kérésére átfogalmazta a jegyzőkönyvben rögzítetteket. Az ott leírtakat már nem tartja sérelmesnek a panaszos, csak a vele és a fiával való bánásmódot.

3) A panaszbeadványból kitűnően 2011. május 6-án is történt rendőri intézkedés a panaszossal szemben. A házban levő üzlet tulajdonosa hívta ki a rendőrséget. A rendőri intézkedés ideje alatt a panaszos – az intézkedő rendőr felszólítása ellenére – leült a teraszon levő székre, amire a rendőr közölte, hogy meg fogja bilincselni a panaszost, mivel már korábban is ellenszegült a rendőröknek. Ezt követően nem történt semmi. A panaszos utóbb telefonon kapott egy idézést, hogy május 10-én 9 órára meg kell jelennie a Ny. Rendőrkapitányságon „orvosi vizsgálatra”.

4) A panaszos csatolt beadványához három – dátumozás nélküli – fényképet, amelyeken egy személygépkocsi egy kapubeállóban látható.

5) a) A panaszos továbbította a Testület részére a 2011. április 23-án egy Nonprofit Kft. kezelésében álló baleseti sebészeti traumatológiai állomáson kiállított ambuláns lapot. A dokumentum tanúsága szerint aznap délután lakása kapubeállójában a panaszost ellökte egy férfi. Sérült a jobb könyöke, alkarja, keze, és bal térdje. A jobb könyökmozgások teljeseek, enyhén fájdalmasak. A könyökcsúcs területén több ujjbegynyi nagyságú, az alkar alsó és középső harmadában pedig több pontszerű horzsolt terület látható. A bal térdízületben folyadék nem tapintható. A középső collateralis szalag területén gyermektenyérszerű bevérzés,

enyhén nyomásérzékeny. Csontsérülés nem történt. A diagnózis szerint a panaszos alkarja többszörös felületes sérülést, térde zúzódást szenvedett.

b) A panaszos egy 2011. április 28-án kiállított igazolást is továbbított arról, hogy sérüléseiből kifolyólag önellátásra nem képes, segísége szorul. Gyógyulásának időtartama az orvos szerint 2-3 hét.

6) A panaszos beadványának mellékleteként megküldte a Testület részére a 2011. április 23-án tett feljelentéséről készült jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyv a panaszossal szemben történt támadást és az azt megelőző körülményeket a panaszbeadványban írtakkal [állásfoglalás I. rész 2) pont] lényegileg megegyezik. A panaszos az elmondottak alapján kérte – a magánindítvány szabályaira történt figyelmeztetést követően is – az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását.

7) A panaszos beadványának kiegészítésében előadta, hogy az ügyében semmilyen intézkedés nem történt. Ellene időközben az általa feljelentett személy és annak szülei hat „feljelentést” tettek a rendőrségen és a polgármesteri hivatalban, amely ügyekben viszont már történtek intézkedések. A panaszost lelkileg és fizikailag is nagyon megviselik a vele történtek, már a házassága is tönkrement. Válófélben van, amiben – véleménye szerint – közrejátszanak az ügyek is. A panaszos ugyanakkor – a Testület tájékoztató levelében írt, a panasz benyújtásának határidejére vonatkozó, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (1) bekezdése szerinti szabályozására való figyelemfelhívás ellenére – nem nyilatkozott érdemben arról, hogy mikor szerzett tudomást a Testület működéséről.

II.

1) A panaszbeadványban említett, 2010 februárjában és 2011. április 23-án történt rendőri intézkedések tekintetében a Testület az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen ügyben a panaszos egyrészt olyan rendőri intézkedéseket sérelmezett, amelyek a panasz benyújtását megelőzően több mint egy éve elteltével történtek. Ezt a határidő túllépést a Testület olyan mértékűnek értékelte, hogy érdemben nem tudta a rendőri intézkedés részleteit vizsgálni.

A 2011. április 23-án történt rendőri intézkedés érdemi vizsgálatának pedig a Testület azért látta akadályát, mert a panaszos a határidő elmulasztása tekintetében nem tudott elfogadható kimentési okot felhozni.

A Testület felvilágosítást kért a rendőrségtől a 2011. április 23-ai rendőri intézkedés részleteiről. A Megyei Rendőr-főkapitányság megküldte a panaszos ügyével összefüggő valamennyi iratot (köztük a büntetőeljárás során keletkezett dokumentumokat) és adatot. Az

intézkedő rendőrök jelentéséből megállapítható, hogy a panaszos jogorvoslati jogról való kioktatása megtörtént.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszbeadvány említett részei tekintetében az Rtv. szerinti törvényi határidőt a panaszos önhibájából elmulasztotta.

2) A Testület felvilágosítást kért a rendőrségtől a 2011. május 6-ai rendőri intézkedés részleteiről is. A Ny. Rendőrkapitányság összefoglaló jelentése szerint a rendőrség a Robotzsaru Neo rendszerben nem talált arra vonatkozóan adatot, hogy a panaszossal szemben bármilyen rendőri intézkedés történt volna a kérdéses napon.

A Testület felhívja a panaszos figyelmét a hatáskörét megállapító az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Tekintettel arra, hogy a panaszos további információkat nem adott az állítólagos rendőri intézkedés részleteit illetően, a rendőrség álláspontja szerint pedig nem történt a panaszossal szemben rendőri intézkedés a kérdéses napon, a Testület nem tudott beazonosítani olyan Rtv. szerinti rendőri intézkedést, amely eljárásának alapját képezhetné. Mivel a fenti hatásköri rendelkezés értelmében a Testületnek csak konkrét rendőri intézkedések következtében felmerült alapjogsérelemek vizsgálatára van lehetősége, **a 2011. május 6-ai napon foganatosított állítólagos rendőri intézkedéssel összefüggésben – mivel az nem volt beazonosítható – hatásköre hiányát kellett megállapítania.**

III.

A Testület egyrészt a panasz elkésettsége miatt érdemben nem vizsgálhatta a beadványt, másrészt pedig mivel a vizsgálatának megindítására alkalmas rendőri intézkedés a konkrét ügyben – megfelelően dokumentáltan – nem történt, az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2012. január 11.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET